SKLEPNI PREDLOGI GENERALNEGA PRAVOBRANILCA ANTONIA TIZZIANA, predstavljeni 25. maja 2004[1]

1. Predmet te zadeve je pritožba, ki jo je Komisija Evropskih skupnosti vložila proti sodbi Sodišča prve stopnje z dne 25. oktobra 2002 v zadevi Tetra Laval proti Komisiji (T-80/02, Recueil, str. II-4519), s katero je bila za nično razglašena „odločba Komisije z dne 30. januarja 2002, sprejeta na podlagi člena 8(4) Uredbe (EGS) Sveta z dne 21. decembra 1989, št. 4064, o nadzoru koncentracij podjetij, s katero se nalagajo ukrepi za ponovno vzpostavljanje dejanske konkurence (zadeva COMP/M.(2416) – Tetra Laval/Sidel)".

I – Pravni okvir

2. Kot je znano, je bil kot prispevek k vzpostavitvi „sistema, ki zagotavlja, da na notranjem trgu ni izkrivljanja konkurence" (člen 3(f) Pogodbe EGS, po spremembi postal člen 3(g) Pogodbe ES, ki je po nadaljnji spremembi postal člen 3(1)(g) ES), z Uredbo Sveta št. 4064/89 (v nadaljevanju tudi: uredba o koncentracijah ali Uredba)[2] uveden nadzor nad koncentracijami na ravni Skupnosti.[3] S tem namenom je v Uredbi posebej opredeljeno, da se omenjene koncentracije predhodno priglasijo Komisiji, ki je pristojna, da oceni združljivost s skupnim trgom na podlagi meril iz člena 2 Uredbe.

3. Glede na te cilje je treba spomniti, da se po členu 7(1) Uredbe koncentracije na ravni Skupnosti ne morejo izvesti, preden se ne priglasijo Komisiji in jih ta izrecno ali implicitno ne odobri. Vendar odstavek 3 tega člena določa, da to ne ovira „izvedbe javne ponudbe, ki je bila Komisiji priglašena [...], pod pogojem, da pridobitelj ne uveljavlja glasovalnih pravic, ki izhajajo iz zadevnih vrednostnih papirjev, ali pa to naredi le zato, da bi ohranil polno vrednost teh naložb, in na podlagi odstopanja, ki ga Komisija odobri [...]"

1 — Jezik izvirnika: italijanščina.

2 — Uredba Sveta z dne 21. decembra 1989 o nadzoru koncentracij podjetij (UL L 395, str. 1, popravek v UL 1990, L 257, str. 13). Uredba št. 4064/89 je bila spremenjena z Uredbo Sveta (ES) št. 1310/97 z dne 30. junija 1997 (UL L 180, str. 1).

3 — Kaj se šteje za „koncentracijo", je razloženo v členu 3 Uredbe, medtem ko člen 1(2) in (3) pojasnjuje, kdaj gre za koncentracijo „na ravni Skupnosti".

4. V zvezi z odločbami, ki jih lahko sprejme Komisija, je na tem mestu treba omeniti člen 8(3), po katerem Komisija, če so izpolnjena merila, „razglasi koncentracijo za nezdružljivo s skupnim trgom". Nadalje odstavek 4 istega člena določa: „Če je koncentracija že izvedena, lahko Komisija z odločbo v skladu z odstavkom 3 ali s posebno odločbo zahteva, da se združena podjetja ali premoženje razdružijo ali da se konča skupni nadzor, ali zahteva kakršenkoli drug ustrezen ukrep za ponovno vzpostavitev pogojev učinkovite konkurence".

II – Dejstva in postopek

Priglasitev koncentracije in postopek pred Komisijo

5. Iz rekonstrukcije dejstev v izpodbijani sodbi v delu, ki nas tu zanima, izhaja naslednje:

„6. 27. marca 2001 je francoska družba zasebnega prava Tetra Laval SA kot hčerinska družba, ki je v stoodstotni lasti finančne družbe Tetra Laval BV, ki pripada skupini Tetra Laval (v nadaljevanju: Tetra ali pritožnica), v imenu slednje objavila javno ponudbo za nakup vseh delnic družbe Sidel SA, ki kotira na francoski borzi. Družba Tetra Laval SA je istega dne kupila približno 9,75 % kapitala družbe Sidel; (5,56 %) od družbe Azeo in (4,19 %) od uprave družbe Sidel.

7. Na podlagi te ponudbe je Tetra kupila približno 81,3 % vseh delnic družbe Sidel v obtoku. Po izteku te ponudbe je pritožnica kupila še nekatere druge delnice, tako da ima trenutno v lasti približno 95,20 % delnic in 95,93 % glasovalnih pravic podjetja Sidel.

8. Komisija je 18. maja 2001 prejela priglasitev operacije, s katero je Tetra prevzela lastništvo delnic v družbi Sidel. V skladu s členom 7(3) Uredbe se je pritožnica zavezala, da brez izrecnega dovoljenja Komisije ne bo uveljavljala glasovalnih pravic, ki izhajajo iz takih delnic.

9. Med strankami ni sporno, da transakcije pomenijo pridobitev v smislu člena 3(1)(b) Uredbe, ki je na ravni Skupnosti v smislu člena 1(2) Uredbe.

10. Komisija je 30. oktobra 2001 sprejela odločbo na podlagi člena 8(3) Uredbe št. 4064/89 (C(2001) 3345 konč., zadeva COMP/M.2416 – Tetra Laval/Sidel, v nadaljevanju: odločba o nezdružljivosti).

11. Člen 1 te odločbe določa:

„Koncentracija, ki jo je Tetra Laval BV [...] dne 18. maja 2000 priglasila Komisiji in s katero bi si pridobila izključni nadzor nad družbo Sidel SA, se razglaša za nezdružljivo s skupnim trgom in z delovanjem Sporazuma EGP".

[...]

15. 30. januarja 2002 je Komisija sprejela odločbo, s katero zahteva primerne ukrepe za ponovno vzpostavitev učinkovite konkurence v skladu s členom 8(4) Uredbe (zadeva COMP/M.2416 – Tetra Laval/Sidel, v nadaljevanju: odločba o razdružitvi). Z Odločbo o razdružitvi, ki je bila pritožnici vročena 4. februarja 2002, se Tetri nalaga, naj odsvoji delnice družbe Sidel, in določa načela za to razdružitev.

[...]"

Sodba Sodišča prve stopnje in pritožbi Komisije pred Sodiščem

6. S tožbama, vloženima v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje 15. januarja 2002 in 19. marca 2002, je Tetra izpodbijala obe odločbi.

7. O teh dveh tožbah je Sodišče prve stopnje odločilo s sodbama z dne 15. oktobra 2002, s katerima je: i) v zadevi T-5/02 „odločbo o nezdružljivosti" razglasilo za nično, ii) v zadevi T-80/02 „odločbo o razdružitvi" razglasilo za nično.

8. V drugi izpodbijani sodbi v tej zadevi je Sodišče prve stopnje posebej poudarilo, da „sprejetje odločbe o razdružitvi na podlagi odločbe, ki koncentracijo razglaša za nezdružljivo s skupnim trgom, predvideva veljavnost slednje odločbe“[4]. Potem ko je opozorilo, da je bila odločba o nezdružljivosti s sodbo, izdano v zadevi T-5/02,[5] razglašena za nično, se je Sodišče prve stopnje zato zadovoljilo z ugotovitvijo: „Ker je posledica nezakonitosti odločbe o nezdružljivosti [...] nezakonitost odločbe o razdružitvi, [...] je [bilo] treba sprejeti zahtevo po razglasitvi ničnosti slednje odločbe“[6].

9. Z vložitvijo pritožbe v sodnem tajništvu Sodišča 8. januarja 2003 je Komisija izpodbijala obe sodbi in zahtevala njuno razveljavitev.

III – Pravna analiza

10. V podporo svoji pritožbi v tem postopku se Komisija v bistvu omejuje na trditev, da bi Sodišče, če bi v zadevi C-12/03 P razveljavilo sodbo sodišča prve stopnje v zvezi z „odločbo o nezdružljivosti“, moralo razveljaviti tudi sodbo o „odločbi o razdružitvi“, ki temelji na prej navedeni.

11. Upoštevajoč, da sem v zadevi C-12/03 P predlagal zavrnitev pritožbe Komisije, predlagam, naj se tudi ta pritožba zavrne, ne da bi bilo treba preučiti ugovor nedopustnosti, ki ga je v zvezi s tem vložila Tetra[7].

Stroški

12. Na podlagi člena 69(2) Poslovnika in ob upoštevanju ugotovitev, do katerih sem prišel glede zavrnitve pritožbe, menim, da je treba Komisiji naložiti plačilo stroškov.

4 — Točka 37.

5 — Točka 41.

6 — Točka 42.

7 — V zvezi s tem glej sodbo Sodišča z dne 26. februarja 2002 v zadevi Svet proti Boehringer (C-23/00 P, Recueil, str. I-1873, točki 51 in 52), iz katere izhaja, da lahko sodišče Skupnosti zaradi ekonomičnosti postopka pritožbo zavrne na podlagi obravnave njene utemeljenosti, ne da bi moralo odločati o ugovorih glede nedopustnosti nasprotne stranke.

IV – Predlog

13. Na podlagi predhodnih ugotovitev predlagam Sodišču, naj odloči:

— pritožba se zavrne;

— Komisiji se naloži plačilo stroškov.